

1. Після того Ісус перейшов на той бік Галілейського чи Тіверіядського моря.
2. А за Ним ішла безліч народу, бо бачили чуда Його, що чинив над недужими.
3. Ісус же на гору зійшов, і сидів там зо Своїми учнями.
4. Наближалася ж Пасха, свято юдейське.
5. А Ісус, звівши очі Свої та побачивши, яка безліч народу до Нього йде, говорить Пилипові: Де ми купимо хліба, щоб вони поживились?
6. Він же це говорив, його випробовуючи, бо знав Сам, що Він має робити.
7. Пилип Йому відповідь дав: І за двісті динаріїв їм хліба не стане, щоб кожен із них бодай трохи дістав.
8. Говорить до Нього Андрій, один з учнів Його, брат Симона Петра:
9. Є тут хлопчина один, що має п'ять ячних хлібів та дві риби, але що то на безліч таку!
10. А Ісус відказав: Скажіть людям сідати! А була на тім місці велика трава. І засіло чоловіка числом із п'ять тисяч.
11. А Ісус узяв хліби, і, подяку вчинивши, роздав тим, хто сидів. Так само і з риб, скільки

хотіли вони.

12. І, як наїлись вони, Він говорить до учнів Своїх: Позбирайте куски позосталі, щоб ніщо не загинуло.

13. І зібрали вони. І дванадцять повних кошів наклали кусків, що лишились їдцям із п'яти ячних хлібів.

14. А люди, що бачили чудо, яке Ісус учинив, гомоніли: Це Той справді Пророк, що повинен прийти на світ!

15. Спостерігши ж Ісус, що вони мають замір прийти та забрати Його, щоб настановити царем, знов на гору пішов Сам один.

16. А як вечір настав, то зійшли Його учні над море.

17. І, ввійшовши до човна, на другий бік моря вони попливли, до Капернауму. І темрява вже наступила була, а Ісус ще до них не приходив.

18. Від великого ж вітру, що віяв, хвилювалося море.

19. Як вони ж пропливли стадій із двадцять п'ять або з тридцять, то Ісуса побачили, що йде Він по морю, і до човна зближається, і їх страх обгорнув...

20. Він же каже до них: Це Я, не лякайтесь!

21. І хотіли вони взяти до човна Його; та човен зараз пристав до землі, до якої пливли.

22. А наступного дня той народ, що на тім боці моря стояв, побачив, що там іншого човна, крім одного того, що до нього ввійшли були учні Його, не було, і що до човна не входив Ісус із Своїми учнями, але відпливли самі учні.

23. А тим часом із Тіверіяди припливли човни інші близько до місця того, де вони їли хліб, як Господь учинив був подяку.

24. Отож, як побачили люди, що Ісуса та учнів Його там нема, то в човни посідали самі й прибули до Капернауму, і шукали Ісуса.

25. І, на тім боці моря знайшовши Його, сказали Йому: Коли Ти прибув сюди, Учителю?

26. Відповів їм Ісус і сказав: Поправді, поправді кажу вам: Мене не тому ви шукаєте, що бачили чуда, а що їли з хлібів і наситились.

27. Пильнуйте не про поживу, що гине, але про поживу, що зостається на вічне життя, яку дасть нам Син Людський, бо відзначив Його Бог Отець.

28. Сказали ж до Нього вони: Що ми маємо почати, щоб робити діла Божі?

29. Ісус відповів і сказав їм: Оце діло Боже, щоб у Того ви вірували, Кого Він послав.

30. А вони відказали Йому: Яке ж знамено Ти чиниш, щоб побачили ми й поняли Тобі віри? Що Ти робиш?

31. Наші отці їли манну в пустині, як написано: Хліб із неба їм дав на поживу.

32. А Ісус їм сказав: Поправді, поправді кажу вам: Не Мойсей хліб із неба вам дав, Мій Отець дає вам хліб правдивий із неба.

33. Бо хліб Божий є Той, Хто сходить із неба й дає життя світові.

34. А вони відказали до Нього: Давай, Господи, хліба такого нам завжди!

35. Ісус же сказав їм: Я хліб життя. Хто до Мене приходить, не голодуватиме він, а хто вірує в Мене, ніколи не прагнутиме.

36. Але Я вам сказав, що Мене хоч ви й бачили, та не віруєте.

37. Усе прийде до Мене, що Отець дає Мені, а того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть.

38. Бо Я з неба зійшов не на те, щоб волю чинити Свою, але волю Того, Хто послав Мене.

39. Оце ж воля Того, Хто послав Мене, щоб з усього, що дав Мені Він, Я нічого не стратив, але воскресив те останнього дня.

40. Оце ж воля Мого Отця, щоб усякий, хто Сина бачить та вірує в Нього, мав вічне життя, і того воскресу Я останнього дня.

41. Тоді стали юдеї ремствувати на Нього, що сказав: Я той хліб, що з неба зійшов.

42. І казали вони: хіба Він не Ісус, син Йосипів, що ми знаємо батька та матір Його? Як же Він каже: Я з неба зійшов?

43. А Ісус відповів і промовив до них: Не ремствуйте ви між собою!

44. Ніхто бо не може до Мене прийти, як Отець, що послав Мене, не притягне його, і того воскресу Я останнього дня.

45. У Пророків написано: І всі будуть від Бога навчені. Кожен, хто від Бога почув і навчився, приходить до Мене.

46. Це не значить, щоб хтось Отця бачив, тільки Той Отця бачив, Хто походить від Бога.

47. Поправді, поправді кажу Вам: Хто вірує в Мене, життя вічне той має.

48. Я хліб життя!

49. Отці ваші в пустині їли манну, і померли.

50. То є хліб, Який сходить із неба, щоб не вмер, хто Його споживає.

51. Я хліб живий, що з неба зійшов: коли хто споживатиме хліб цей, той повік буде жити. А хліб, що дам Я, то є тіло Моє, яке Я за життя світові дам.

52. Тоді між собою змагатися стали юдеї, говорячи: Як же Він може дати нам тіла спожити?

53. І сказав їм Ісус: Поправді, поправді кажу вам: Якщо ви споживати не будете тіла Сина Людського й пити не будете крові Його, то в собі ви не будете мати життя.

54. Хто тіло Мое споживає та кров Мою п'є, той має вічне життя, і того воскресу Я останнього дня.

55. Бо тіло Мое то правдиво пожива, Моя ж кров то правдиво пиття.

56. Хто тіло Мое споживає та кров Мою п'є, той в Мені перебуває, а Я в ньому.

57. Як Живий Отець послав Мене, і живу Я Отцем, так і той, хто Мене споживає, і він житиме Мною.

58. То є хліб, що з неба зійшов. Не як ваші отці їли манну й померли, хто цей хліб споживає, той жити буде повік!

59. Оце Він говорив, коли в Капернаумі навчав у синагозі.

60. А багато-хто з учнів Його, як почули оце, гомоніли: Жорстока це мова! Хто слухати може її?

61. А Ісус, Сам у Собі знавши це, що учні Його на те ремствують, промовив до них: Чи оце вас спокушує?

62. А що ж, як побачите Людського Сина, що сходить туди, де перше Він був?

63. То дух, що оживлює, тіло ж не помагає нічого. Слова, що їх Я говорив вам, то дух і життя.

64. Але є дехто з вас, хто не вірує. Бо Ісус знав спочатку, хто ті, хто не вірує, і хто видасть Його.

65. І сказав Він: Я тому й говорив вам, що до Мене прийти не може ніхто, як не буде йому від Отця дане те.

66. Із того часу відпали багато-хто з учнів Його, і не ходили вже з Ним.

67. І сказав Ісус Дванадцятьом: Чи не хочете й ви відійти?

68. Відповів Йому Симон Петро: До кого ми підемо, Господи? Ти маєш слова життя вічного.

69. Ми ж увірували та пізнали, що Ти Христос, Син Бога Живого!

70. Відповів їм Ісус: Чи не Дванадцятьох Я вас вибрав? Та один із вас диявол...

71. Це сказав Він про Юду, сина Симонового, Іскаріота. Бо цей мав Його видати, хоч він був один із Дванадцятьох.